

generel karakter på det private arbejdsmarked, dels den lønstigning, der for arbejdernes vedkommende udover de generelle lønforhøjelser i 1950 kan konstateres i de siden da offentliggjorte lønstatistikker, og endelig de påregnelige konsekvenser af overenskomstforhandlingerne i indeværende år udover de generelle lønforbedringer.

Under hensyn til indholdet af mæglingsforslaget og de øvrige fremdragne omstændigheder stiller man overensstemmende med de med centralorganisationerne førte forhandlinger forslag om en forhøjelse af de hidtil ydede 6 midlertidige portioner med 2 til 8 i finansåret 1952—53 og med yderligere 1 portion til 9 portioner i finansåret 1953—54. Endvidere foreslås de hidtil gældende laveste satser for de midlertidige portioner forhøjet til 132 kr. for pensionsgivende lønninger mellem 1 500 og 2 999 kr. og til 144 kr. for lønintervallet 3 000—4 499 kr. For pensionsgivende lønninger på 4 500 kr. og derover foreslås de midlertidige portioner fastsat til 3 pct. af den samlede pensionsgivende lønning, dog ikke under 162 kr. Den hidtidige begrænsning af det midlertidige løntillæg til højst 1500 kr. foreslås samtidig ophævet.

Det midlertidige løntillæg foreslås iøvrigt ydet efter samme regler som hidtil, idet der dog for så vidt angår beregningen af tillæget til samlevende ægtefæller foreslås gennemført den ordning, at den ægtefælle, som hidtil i medfør af bestemmelsen i tjenestemandslovens § 93, stk. 2, har oppebåret $\frac{1}{2}$ midlertidigt tillæg, fremtidig opnår dette tillæg med $\frac{2}{3}$, d. v. s. efter samme regler som foreslået for ugifte under 30 år.

For pensionisternes vedkommende har man ikke fundet anledning til at foreslå nogen ændring i det hidtidige princip, hvorefter pensionisterne oppebærer det midlertidige løntillæg med 70 pct.

Til § 2.

Til imødegåelse af den siden 1946 stedfundne lønnevlering for de mellemste og højeste lønningsklasser fremsættes der forslag om, at der foreløbig for perioden 1. april 1952—31. marts 1954 ydes et særligt løntillæg, der for finansåret 1952—53 fastsættes som forskellen mellem 4 ordinære reguleringstillægsportioner og et tilsvarende antal portioner, beregnet pr. portion som 3 pct. af den pensionsgivende lønning. For finansåret 1953—54 foreslås tillæget fastsat som forskellen mellem 9 ordinære og 9 procentberegnedes portioner.

Af praktiske grunde foreslås tillæget ydet efter en skala over den pensionsgivende lønning med intervaller på 500 kr.

For ugifte tjenestemænd over 30 år foreslås tillæget beregnet pr. portion som forskellen mellem 3 pct. af den pensionsgivende lønning og den ordinære reguleringstillægsportion for ikke-forsørgere, jfr. tjenestemandslovens § 93, stk. 1.

Til ugifte tjenestemænd under 30 år foreslås tillæget ydet med $\frac{2}{3}$ af det for forsørgere foreslåede beløb.

For samgifte ægtefæller foreslås reglen i tjenestemandslovens § 93, stk. 2, bragt til anvendelse med den ændring, at den ægtefælle, der i henhold til denne bestemmelse oppebærer $\frac{1}{2}$ reguleringstillæg, får det særlige tillæg beregnet pr. portion som forskellen mellem $\frac{2}{3}$ af 3 pct. af den pensionsgivende lønning og halvdelen af en ordinær portion som forsørgere.

For pensionisternes vedkommende har man anset det for naturligt, at det i § 2 nævnte særlige tillæg ydes efter samme regler som for tjenestemænd.

Til § 3.

De i paragrafferne 1 og 2 omhandlede tillæg foreslås udbetalt efter samme regler, som gælder med hensyn til tjenestemandenes reguleringstillæg, jfr. tjenestemandslovens kap. 5.

Til § 4.

Som en konsekvens af den for stats-tjenestemændene foreslåede forhøjelse af det midlertidige løntillæg findes honorarer, der reguleres på grundlag af antallet af reguleringstillægsportioner, jfr. tjenestemandslovens § 97, stk. 2, og valglovens § 103, stk. 2, og § 109, også at burde forhøjes. Til disse honorarer ydes for tiden et tillæg på 9 pct. til honorarer indtil 7 500 kr. og $7\frac{1}{2}$ pct. til honorarer, der overstiger 7 500 kr., dog højst 750 kr. årlig. Tillæget foreslås forhøjet med 2 portioner à 3 pct. til 15 pct. for finansåret 1952—53 og til 18 pct. for finansåret 1953—54.

Til § 5.

Efter den hidtidige formulering af tjenestemandslovens § 93, stk. 2, kan den omstændighed, at den højestlønnede af samgifte ægtefæller går på nedsat tjenestetid mod tilsvarende reduktion af lønnen, bevirke, at ægtefællerne tilsammen kun oppebærer eet reguleringstillæg som forsørgere. Da